

Viikin siperianlepinkäinen on helppo määrittää vanhaksi linnuksi kuviottomista käsisulkien peitinhöyhenistä, puvun vahvasta kuluneisuudesta ja syysmuuton ajaksi keskeytyneestä siipisulkasadosta. Naaraaksi lintu määrittyy eipikimustan maskin ja kupeiden vahvan poikkijuovituksen perusteella. Siperianlepinkäisen pohjoisten populaatioiden vanhat linnut aloittavat pesinnän jälkeen täydellisen sulkasadon pesimäalueilla, mutta keskeyttävät sen syysmuuton ajaksi. Nuoret sulkivat siiveltään ensimmäisenä syksynä vain keskimmisiä peitinhöyheniä. Helsinki 18.10.2021

Siperianlepinkäisen lajityypillinen tuntomerkki on muita pyrstösulkiä selvästi lyhyempi uloin pyrstösulka. Viikin lintu on vaihtanut toisen keskimmaisista pyrstösulista. Lisäksi oikean puolen reunimmainen pyrstösulka on juuri vaihtunut ja kasvamassa. Se näkyy vaaleana nysänä rengastajan peukalon vasemmalla puolen. Helsinki 18.10.2021

Siperianlepinkäisen määrittäminen

Suomen ensimmäinen siperianlepinkäinen löytyi syyskuun alussa Hailuodosta ja vain runsas kuukausi myöhemmin löytyi toinen Helsingistä. Mistä tämän siperialaisen harhailijan tunnistaa?

Siperianlepinkäinen tuottaa usein varsin haastavan määrityspähkinän harhautuessaan Eurooppaan. Valtaosa havainnoista koskee syksyisiä nuoria lintuja. Nuori siperianlepinkäinen on päällisin puolin hyvin samannäköinen kuin nuori pikkulepinkäinen. Parhaat erot ovat päänkuvioissa sekä siiven ja pyrstön rakenteessa ja värityksessä.

Nuoren siperianlepinkäisen naamari on kauttaaltaan yhtenäisen musta, kun taas pikkulepinkäisen maski on tummanruskean ja mustahkon kirjavoima. Nuorella pikkulepinkäisellä on yleensä harmaa niska ja kaulansivut, mutta siperianlepinkäiseltä harmaa väri puuttuu. Siperianlepinkäisen käsisiiven ulottuma on melko lyhyt, pikkulepinkäisellä pitkä. Nuorelta siperianlepinkäiseltä puuttuvat myös nuorelle pikkulepinkäiselle tyypilliset tummat subterminaalijuovat isojen

peitinhöyhenten ja pyrstösulkien kärjestä. Siperianlepinkäisen pyrstö on pitkä, ja pyrstösulat ovat kapeat ja punertavat. Lisäksi siperianlepinkäisen lajityypillinen tuntomerkki on muita pyrstösulkiä selvästi lyhyemmät uloimmat pyrstösulat.

Vanha siperianlepinkäinen on sekoitettavissa vanhan ruostepäälepinkäiskoiraan eli *phoenicuroides*-alalajin punapyrstölepinkäiskoiraan kanssa. Siperianlepinkäisellä ei ole valkeaa laikkua käsisiiven tyvellä, kupeet ovat laajemmin punaruskeat ja pyrstösulat ovat kapeammat ja tummemmat. Ruostepäälepinkäisen pyrstösulat ovat vaaleamman punertavat ja leveämmät. Rakenteellisia eroja ovat siperianlepinkäisen pidempi ja kapeampi pyrstö sekä isompi nokka kuin ruostepäälepinkäisellä. Lisäksi lyhyet uloimmat pyrstösulat erottavat siperianlepinkäisen kaikista muista punapyrstöisistä lepinkäisistä.